

Shokoofeh Khoramroodi and Taba Fajrak
Tales of Interdisciplinia: The Curious Company of a Very Long Tail

January 4 - 25, 2019
Dastan's Basement
#6 Bidar, Fereshte St., Tehran, Iran
Telephone: +98 21 2202 3114
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastansbasement

شکوفه خرم‌رودی و تابا فجرک
همنشینی با سرِ دراز قصه

۱۴ دی تا ۵ بهمن ۱۳۹۷
زیرزمین دستان
تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، بلاک ۶
تلفن: ۰۲۱ - ۲۲۰۲ ۳۱۱۴
وبسایت: <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام: @dastansbasement

دستان برگزاری نمایشگاه شکوفه خرم‌رودی و تابا فجرک را با عنوان «همنشینی با سرِ دراز قصه» در زیرزمین دستان اعلام می‌کند. این نمایشگاه در روز ۱۴ دی ۱۳۹۷ افتتاح می‌شود و تا ۵ بهمن ادامه خواهد داشت. «همنشینی با سرِ دراز قصه» برنامه‌ی زیرزمین دستان در طول هفته‌ی هنر تیر ۱۳۹۷ است. اشکان زهرایی در این نمایشگاه به عنوان کیوریتور و علیرضا فاتحی بروجنی به عنوان دستیار کیوریتوری همکاری داشته‌اند.

«همنشینی با سرِ دراز قصه» نتیجه‌ی یک همکاری دوساله بین شکوفه خرم‌رودی (هنرمند طراح، نقاش و انیمیشن) و تابا فجرک (هنرمند پرفرمنس، طراح حرکت و پژوهشگر) است. مقدمه‌ای بر این پروژه، «پوسته» (دی ۱۳۹۶)، نوزدهمین پروژه از پنجاه برنامه‌ی اتاق برق بود.

«پوسته» یک چیدمان چندرسانه‌ای بینارشته‌ای بود که شامل یک پرفرمنس ضبط‌شده، انیمیشن، نقاش و آثار سه‌بعدی می‌شد. این چیدمان تلاشی مشترک برای همگرایی و استفاده از رسانه‌های مختلف برای بیان یک ایده‌ی یکتا، از خلل تفاوت‌های هرکدام از رسانه‌ها، بود. از همین طریق، هریک از ارائه‌ها به تکراری با تفاوت‌هایی جزئی منجر می‌شد.

پروژه‌ی حاضر، نسخه‌ای گسترده‌تر از «پوسته» است. در این نمایشگاه، پرفرمنس‌های ضبط‌شده، انیمیشن و نقاشی در یک چیدمان مفصل و پرجنب‌وجوش سعی می‌کنند تجربه‌ی مخاطب در مشاهده را تحت تأثیر قرار دهند. بازدیدکنندگان پس از ورود به نمایشگاه، داخل یک دنیای آلترناتیو می‌شوند که در آن هریک از قطعات کار، جزئی از یک بیان‌مندی گسترده‌تر است.

تکرار و کثرت موجود در آثار تا حد بسیاری متأثر از گفتمان ادبی است و تکنیک روایی به‌کاررفته منکی بر اقتباس و رو-نگاری از چند اثر هنری شناخته‌شده مانند تصویرسازی‌های دیوید هاکنی برای داستان‌های پریان برادران گریم، و نقاشی «سرگردان بر فراز دریای مه» اثر کاسپار داوید فردریش است، که همه در قالب یک چیدمان سه‌بعدی وهم‌آلود به نمایش درآمده و به خلق فضایی غریب و ناروال انجامیده‌اند. این مجموعه با تأکید بر رویکردی بینارشته‌ای و چندوجهی در پی آن است تا گسترده‌ترین طیف ممکن از حالات و رویکردهای تعاملی را در قالب مواجهه‌های یگانه بگنجاند. برجسته‌ترین آوایی که طنین آن در میان آثار به گوش می‌رسد، صدای داستان‌سرایی است که با بهره‌گیری از ارجاعاتی خودزندگی‌نگارانه تنیده در شخصیت‌ها و شمایل‌های اساطیری و رؤیایی، کیفیت روایی آثار را رقم می‌زند. به این ترتیب، این کارها با گذر از مرزبندی‌های رشته‌ای، تصویری از مصرف‌کننده‌ی معاصر هنرهای تجسمی به دست می‌دهند که به تبع التفات بی‌درنگ‌اش به چیزها، روش‌های بیانی متنوعی طلب می‌کند، هم‌چون خواننده‌ای که لذت ادبیات را در خواندن داستان‌هایی می‌یابد که در آن‌ها شخصیت‌های کلیشه‌ای ادبی در موقعیت‌هایی غریب و رؤیایگونه ظاهر می‌شوند. ویدئوها و انیمیشن‌ها حکم صورت‌های گوناگونی از یک روایت را دارند که در عین تأکید بر مقوله‌ی تکرار، اهمیت تفاوت را نیز مد نظر دارند: هر نسخه‌ای در تمایز با هم‌نایان‌اش، با افزودگی و ابهامی ظاهر می‌شود که محالی برای شروع‌هایی تازه به دست می‌دهد.

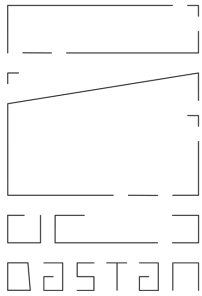
فضای گالری پیش از هر چیز، توسط هنرمندان قلمروسازی و قلمروزدایی می‌شود. پوشاندن دیوارها با غشایی از کاغذ پوستی تلاشی است برای خلق یک «درون»: فضایی که هنرمندان قصد دارند از آن خود ساخته و با آن انس بگیرند، و به مدد آن بتوانند آثارشان را در دنیایی خودساخته و خودخواسته به نمایش بگذارند. نتیجه اما ظهور فضایی تشویق‌برانگیز است که در قالب صورتی از ریخت‌افتاده و نامحتمل از فضای آشنای گالری، بیش از پیش نامأنوس و بیگانه به نظر می‌رسد. اما این حال و هوای غریب، وجه غالب تمام آثار است؛ چرا که با ظهور پدیده‌های ناآشنا در بستری آشنا، تمایز میان بیرون و درون برای همیشه گنگ و مبهم باقی می‌ماند. این ابهام در رابطه‌ی میان دو هنرمند نیز نمود می‌یابد: حضور پدیده یا طرف سومی که به طرز آزردهنده‌ای مجهول و در عین حال کاملاً مقبول است، همواره سبب گسست در این رابطه‌ی دوسویه می‌شود.

هر دو هنرمند با آمیختن آثارشان با شورمندی‌ای خودزندگی‌نگارانه در پی بیان یگانگی تجربه‌ی فردی‌اند که هر چند لزوماً نمونه‌وار و تعمیم‌پذیر شمرده نمی‌شود، نمودی از تنش‌ها و آشفتگی‌های روان‌شناختی‌ای است که دو هنرمند زن ساکن تهران در جریان همکاری با یک‌دیگر تجربه می‌کنند. آن دو با ساخت و تجسم بخشیدن به هستی‌ای بیرون از خود، به خود ارجاع می‌دهند. با نظاره‌ی یک‌دیگر، به خودانگاره‌ای دست می‌یابند که رونوشتی از صورت بیرونی ابژه‌ی خارجی است. مشاهده‌ی ابژه به درک و دریافت از خود می‌انجامد. به بیان خودشان «با تمایزگذاری میان درون و بیرون، صورتی می‌آفرینیم که فارغ از آن‌که در کدام سوی این مرزبندی قرار می‌گیرد، هرگز موفق به درک یا بازنمود این تمایز نمی‌شود، بلکه به بروز فضای بی‌نام‌ونشان دیگری می‌انجامد و همواره وعده‌ی چیز دیگری را می‌دهد، بدون آن‌که تعریفی از آن به دست دهد.»

با تشکر از مهران افشار، محمدحسین غلام‌زاده، سیاوش نقشبندی، بابک افشاری، زهرا رستمیان، و حسین آزادی

تابا فجرک (م. ۱۳۶۷، تهران) هنرمند اجراگر (پرفرمنس)، رقصنده، و پژوهشگر است. او دانش‌آموخته‌ی ادبیات انگلیسی از دانشگاه تهران، و فارغ‌التحصیل کارشناسی ارشد ادبیات انگلیسی، با تمرکز بر ادبیات بی‌معنا و اجرای بی‌کلام، از دانشگاه شهید بهشتی است. آثار او تاکنون در چندین نمایشگاه گروهی و اجرای عمومی به‌نمایش درآمده است. تابا فجرک در کنار آثار انفرادی خود، با گروه‌های هنری و هنرمندان حوزه‌های دیگر همکاری می‌کند.

شکوفه خرم‌رودی (م. ۱۳۶۶، همدان) دانش‌آموخته‌ی نقاشی از دانشکده‌ی هنر و معماری تهران (کارشناسی) و دانشکده‌ی هنر و معماری یزد (کارشناسی ارشد) است. او در طول فعالیت هنری خود بیش‌تر بر طراحی تمرکز کرده، اما در سال‌های اخیر در زمینه‌ی انیمیشن و کارهای چندرسانه‌ای نیز فعالیت می‌کند. طراحی‌ها، نقاشی‌ها و انیمیشن‌های شکوفه در بیش از ده نمایشگاه و چندین پروژه‌ی گروهی به‌نمایش درآمده‌اند.

Shokoofeh Khoramroodi and Taba Fajrak
Tales of Interdisciplinia: The Curious Company of a Very Long Tail

January 4 – 25, 2019
Dastan's Basement
#6 Bidar, Fereshte St., Tehran, Iran
Telephone: +98 21 2202 3114
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastansbasement

شکوفه خرم‌رودی و تابا فجرک
همنشینی با سر دراز قصه

۱۴ دی تا ۵ بهمن ۱۳۹۷
زیرزمین دستان
تهران، خیابان فرشته، خیابان بیدار، پلاک ۶
تلفن: ۰۲۱ - ۲۲۰۲ ۳۱۱۴
وبسایت: <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام: @dastansbasement

Dastan is pleased to announce "Tales of Interdisciplinia: The Curious Company of a Very Long Tail", an exhibition by Shokoofeh Khoramroodi and Taba Fajrak. The exhibition will open on January 4 and continue through January 25, 2019. The exhibition is The Basement's feature during Teer Art Week 2019. The exhibition is curated by Ashkan Zahraei in collaboration with Alireza Fatehie Boroujeni as assistant curator.

"Tales of Interdisciplinia: The Curious Company of a Very Long Tail", is the result of two years of collaboration between drawing artist, painter, and animation artist, Shokoofeh Khoramroodi, and performance artist, choreographer and researcher Taba Fajrak. An introduction to this project, "Memebrain" (December 2017), was the 19th project among Electric Room's 50-project program.

"Memebrain" was an interdisciplinary multimedia installation consisting of a recorded performance, animation, paintings and three-dimensional works. It can be best explained as a collaborative pursuit testing the inherently divergent yet potentially homogeneous nature of different artistic media to express a single idea, which being re-enacted through a variety of forms branches into repetitions of the same thing always with a difference.

The body and the principal part of the current project, "Tales of Interdisciplinia", is a more comprehensive format of the miniature version installed and displayed at Electric Room. Recorded performances, animations and paintings will be placed in a colossal installation creating a prototypical ambience supposedly defined to affect and alter the experience and the process of observation in viewers. The viewers once stepped inside the gallery find themselves located within an overarching work of art and are presented to an alternative world which is itself nested with other smaller pieces of work.

The works in their repetition and multiplicity borrow much from literary discourse and the narrative technique accompanied by adaptation and appropriation of a number of well-known artworks such as David Hockney's Illustrations of the Brothers Grimm Fairy Tales and Casper David Friedrich's Wanderer above the Sea of Fog—all displayed in a fantasmatic three-dimensional installation creating an uncanny ambience. With their emphasis on interdisciplinarity and multi-modality they try to contain multiplicity of voices and modes of engagement in a single encounter as much as possible. The most prominent voice resonating through all the works is that of a story teller who injects narrativity into the works using autobiographical references saturated with mythical, fairy and oneiric characters. Thereby, crossing the disciplinary boundaries, the works imagine a contemporary consumer of visual arts whose quick shift of attention favors a multiplicity in techniques of expression, as a reader of literary works who takes joy in stories with stock characters in myriad dreamlike situations. Videos and animations can be seen as adaptations of one another all being about the same story presented in different forms. Repetition is the key word but each replication comes with a difference, an ambiguous space, an excess, that provides a new possibility for alternative beginnings.

The space of the gallery is first territorialized/de-territorialized by the artists. The duo covering the walls with their parchment paper membrane try to appropriate and habituate the place and create an "inside", in which they can present their works within a handmade world of their own. But the result is disconcerting, since the place, now being a deformed and an unlikely version of the known gallery space, seems more unhomey as what it was before. Yet this unheimlich atmosphere is prevalent in all the works because of the indefinite distinction between the outside and the inside, always blurred with the emergence of an unfamiliar entity within the familiar. This indefiniteness finds its counterpart in the relationship between the two co-operating artists, always interrupted with the presence of a third unsettlingly unknown yet highly-accepted part/entity.

Bringing autobiographical intensity to their work, the duo try to express the distinctness of individual experience and not necessarily its representativeness, as they expose the psychological turbulence experienced by two Tehran-based female artists throughout their collaboration. Externalizing and constructing an outside, they begin to articulate self-reference. Looking at each other, they come to a self-perception copied from the external form of the outside object analogously. An observation of an object becomes a self-perception. As they explain, "By marking a distinction between inside and outside we create a form, but this form no matter where it is placed in this distinction, whether inside or out, generates another unmarked space and always promises something else without defining it and can never fully comprehend or represent the distinction."

Special thanks to Mehran Afshar, Mohammad Hossein Gholamzadeh, Siavash Naghshbandi, Babak Afshari, Zahra Rostamian, and Hossein Azadi
Taba Fajrak (b. 1989, Tehran, Iran) is a performance artist, dancer, and researcher. She is a graduate of English Language and Literature from the University of Tehran. She continued her studies in nonsense literature and non-verbal performance, obtaining a master's degree in English Literature from Shahid Beheshti University (Tehran). Her pieces have been featured in several exhibitions and public performances. Taba frequently works in collaboration with other artists from a range of different disciplines.
Shokoofeh Khoramroodi (b. 1988, Hamedan, Iran) studied Painting at the Faculty of Arts & Architecture (Azad University, Tehran) and Yazd Faculty of Art & Architecture. Focusing mostly on drawing over her career, more recently she has experimented in animation and multidisciplinary work. Shokoofeh's drawings, paintings and animation pieces have been featured in more than ten group exhibitions, as well as a number of collaborative projects.